

§. 37. Іисусъ изобличава ученицищтѣ за жестокостъта, и пріема други седемдесетъ апостолы.

А когато пристигна празникът на шатропашваньето, роднинытѣ Іисусовы (понеже и тѣ не го вѣрвахъ като Христосъ) го принуждавахъ да възлѣзе въ Іерусалимъ за да видѣтъ и тамшнитѣ ученици чудесата му. Но Іисусъ като знаѣше, че Іудеитѣ искахъ да го убиятъ, отъ първо не рачѣше, като казваше, че още врѣмето му не са е испълнило; а подиръ, като възлѣзохъ роднинытѣ му възлѣзе и той но не явно, но като тайно. И като отивахъ въ Іерусалимъ, проводихъ изнапредъ да му пригответъ място за нощуванье. И понеже жителите на едно Самарянско село не искахъ да го пріемѫтъ, защото отивалъ въ Іерусалимъ; Йаковъ и Йоанъ го попытахъ, ако раче, да снемѫтъ отъ небето огнь за да ги изгори. Но Іисусъ ги смытра и каза: „Не знаете ли на кое ученіе сте послѣдователи?“ Въ туй пактуваніе още са помоли нѣкой си книжникъ да послѣдува Іисуса, и той го отхвърли като не достоенъ; но пріемва други двама, като каза на едногото да остави мрътвите да погребѫтъ мрътвците си, а на другиятъ че който тури ржката си на ралото, и гледа назадъ, не е сгоденъ за небесното царство. Въ сѫщото туй врѣме показа Іисусъ и други седемдесетъ ученици, и като ги поучи какъ трѣба да са отнасятъ въ проповѣдъта, проводи ги по двама въ сѣкий градъ и място, дѣто щѣше самъ той да иде. (Іоан. з. 1—10. Аѣк. ф. 51. і. 1—16. Мат. к. 19—22.).